

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

A.R. 2012/5182/A

Bijlage: 1 dagvaarding
3 conclusies

ZOALS IN KORT GEDING

In zake van:

met maatschappelijke zetel te
, KBO nr. ;

eisende partij,

vertegenwoordigd door

loco Mter

advocaat te

WAAR

KEUZE VAN WOONPLAATS WORDT GEDAAN;

tegen:

Het **VLAAMSE GEWEST**, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, voor wie optreedt.

verwerende partij,

vertegenwoordigd door Mter

loco Mter

advocaat te

♦ ♦ ♦

In dit geding wordt geconcludeerd en gepleit in het Nederlands ter openbare zitting van 16 mei 2011;

Na beraad spreekt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, zetelend zoals in kort geding, volgend vonnis uit:

die initieel industrieel was - gewijzigd heeft naar een functiebestemming van Industrie en handel.

Voor het uitvoeren van dergelijke bouwwerken dient de bouwheer op grond van artikel 4.2.1 V.C.R.O. en op grond van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van vergunningsplichtige functiewijzigingen, over een stedenbouwkundige vergunning te beschikken, zo stelt de ambtenaar vast.

Omdat de ambtenaar vaststelt dat _____ niet over een dergelijke vergunning beschikte, beveelt hij mondeling de staking van de toegekende functie.

Diezelfde dag maakt de ambtenaar een proces-verbaal op waarin hij het mondeling gegeven stakingsbevel schriftelijk weergeeft.

Op 27 februari 2012 bekrachtigt de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar het mondelinge stakingsbevel.

1.2. - Op 6 april 2012 dagvaardt de _____ het Vlaams Gewest om in kort geding te verschijnen.

De vordering strekt ertoe:

**De vordering van elser ex artikel 6.1.47, lid 6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening strekkende tot opheffing van het stakingsbevel dd. 23.02.2012 en het bekrachtigingsbevel dd. 27.02.2012, met kenmerk _____ met betrekking tot het perceel gelegen te _____ gekadastraerd als _____ ontvangelijk en gegrond te verklaren,*

Dienvolgens,

De opheffing van het voornoemd stakingsbevel van 23.02.2012 en voornoemde bekrachtiging van het stakingsbevel te 27.02.2012, te bevelen;

Het VLAAMS GEWEST concludeert tot de ontvangelijkheid maar ongegrondheid van de vordering.

2. In rechte

voert aan dat het stakingsbevel onwettelijk is.

wijst erop dat het gegeven stakingsbevel berust op een compleet verkeerde voorstelling van de feiten: de ambtenaren gingen ervan uit, zo stelt dat zij in de gebouwen een detailhandel uitbaat terwijl in werkelijkheid, zo voert ze aan, het leeuwendeel van haar activiteiten bestaat in groothandel en ze zich slechts sporadisch met kleinhandel bezighoudt.

voert aan dat aangezien in het proces-verbaal van 23 februari 2012 en de bekrachtigingsbeslissing van 27 februari 2012 vastgesteld wordt dat het stakingsbevel betrekking heeft op het gebruik van het gebouw als handelszaak / doe-het-zelf-zaak/detailhandel, het stakingsbevel onwettig is en niet met de werkelijkheid overeenstemt.

Het VLAAMS GEWEST betoogt terecht dat de ambtenaren in het proces-verbaal van 23 februari 2012 en de bekrachtigingsbeslissing van 27 februari 2012 hebben vastgesteld dat op de percelen die zij huurt bouwwerken aan de bestaande gebouwen heeft uitgevoerd waarbij ze de hoofdfunctie van de gebouwen - die initieel industrieel was - gewijzigd heeft naar een functiebestemming van industrie en handel.

Het VLAAMS GEWEST wordt gevolgd waar het stelt dat de bouwheer voor het uitvoeren van dergelijke bouwwerken op grond van artikel 4.2.1 § 1, 6° V.C.R.O. en op grond van artikel 2 § 1, 5° en 6° het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van vergunningsplichtige functiewijzigingen, over een stedenbouwkundige vergunning dient te beschikken.

Aangezien niet over een dergelijke vergunning beschikte, beval de ambtenaar terecht de staking van de toegekende functie.

Of al dan niet een kleinhandel aanbiedt, is van geen belang bij de beoordeling van de onwettigheid van het stakingsbevel.

Is er niet in geslaagd de onwettigheid van het stakingsbevel of van de bekrachtigingsbeslissing aan te tonen.

De vordering die ze tegen het VLAAMS GEWEST richt, is ontvankelijk maar ongegrond.

OM DEZE REDENEN

rechter, aangesteld om de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelende te Brussel te vervangen;

Bijgestaan door afgevaardigd griffier;

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken ;

Rechtsprekend op tegenspraak;

Verklaart de vordering die tegen het VLAAMS GEWEST richt, ontvankelijk maar ongegrond.

Veroordeelt tot het betalen van de kosten, voor haar begroot op 196,75 € (dagvaarding) + 1.320 € (RPV) en voor het VLAAMS GEWEST begroot op 1.320 € (RPV).

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare terechtzitting van het kort geding van 11 juni 2012;